Cuvântul lui Dumnezeu la Praznicul Nașterii Domnului

Mă fac carte pe pământ și Mă scriu în ea cu tot cuvântul Meu din zilele acestea, căci Tatăl Mă trimite să-i păstoresc pe cei pe care Mi-i dăruiește El să-i păstoresc și să-i fac păstori de oi să-Mi pască oile, să le dea de la Mine ce le dau Eu lor să aibă și să le dea celor ce nu au viață din cer în ei, naștere de sus, lumină peste viața lor, și să umble în lumină cei ce Mă află că vin cuvânt pe pământ.

Sunt Fiul Tatălui Dumnezeu și al mamei Fecioara. M-a trimis Tatăl acum două mii de ani să Mă fac Om pe pământ prin nașterea Mea din mamă Fecioară și mulți să vină prin Mine la Tatăl, la mântuirea cea din păcat, la izbăvirea lor, la salvarea cea plătită cu viața Mea pusă pe cruce ca să se șteargă vina omului din fața lui Dumnezeu și să vină omul la Mine, la dragostea cea din cer venită să fie pe pământ cu oamenii, și să învețe oamenii iubirea cea împotriva păcatului din ei, și iată-Mă păstorind și chemând la Dumnezeu pe cei ce se izbăvesc de diavolul care desparte de Dumnezeu pe om ca să-i facă voia, ca să piardă omul viața cea de veci cu Dumnezeu, căci viața ta, omule, e de la Dumnezeu, nu e de la cei care-ți dau trup ca să te naști, ci e de la Dumnezeu, Care-ți dă viață când te naști și-ți dă Domnul sufletul și prinzi mișcare și suflare de la El, și iată praznic de naștere lucrez pe pământ în ziua aceasta mare a amintirii nașterii Mele între oameni din mamă Fecioară acum două mii de ani pe pământ între oameni.

Sunt Cel vestit de Moise și de prooroci că voi veni pe pământ cu glasul cuvântului Meu și voi fi Păstorul oilor care Mă primesc să le păstoresc. Sunt Iisus Hristos, după cum Mi-a fost dat numele la nașterea Mea. Am venit smerit pe pământ și așa am rămas, smerit și umilit cu viața și cu arătarea și cu lucrarea. Nu se putea să Mă fi primit lumea cea de atunci, căci lumea își trăiește viața ei lumească, iar Eu am venit din slava cea cerească și nu are nimic lumesc în ea această slavă nepământească și neomenească.

Am fost aciuat într-o iesle ca să Mă nasc pe pământ. Așa a lucrat Tatăl atunci, ca să semăn cu slava cea sfântă a lui Dumnezeu în mijlocul slavei oamenilor străini de Dumnezeu. Mi-am deșertat toată slava cea de sus ca să vin umilit pe pământ între oameni și ca să fiu primit de cei ce au nevoie de Dumnezeu, de cei săraci și lipsiți, suferinzi și nemângâiați, triști și neajutorați. Sunt Cel ce vindec de suferință și de întristare și de înstrăinare și Mă dau lor spre mângâiere și spre alin. Pentru aceștia și după aceștia am venit și vin, căci ei au nevoie de Dumnezeu și Mă primesc cu ei.

N-am fost cunoscut și primit de cei înstăriți și plini de viața lor și de avutul lor strălucitor lumește. O, nu sunt pentru Mine aceștia! Pentru Mine este facerea cea făcută de Dumnezeu, cea frumoasă fără de margini, cea fără de hotar, și nicidecum să intru în locașuri strâmte și pline de adunătura cea pentru om.

O, ce să fac Eu cu hambarele și tronurile din casele celor ce-și adună bogății pe pământ? Cum să intru Eu în palatele lor, pe scaunele lor împărătești ca niște tronuri? Pentru Mine este scăunașul cu trei piciorușe, trei stâlpișori mici, căci sunt Cel blând și smerit cu inima și cu arătarea.

Voi, oameni care cunoașteți că am venit pe pământ acum două mii de ani ca să vă dăruiesc cerul, o, fugiți de luxul cel atât de obositor pentru un suflet de creștin iubitor de Dumnezeu, și veți avea și voi cerul și locașul lui cel făcut de Dumnezeu. Nu vă mai umpleți casele voastre cu cele obositoare pentru statul lui Dumnezeu cu voi și lângă voi. Împărăția fiilor lui Dumnezeu nu este din lumea aceasta, ci în Dumnezeu este împărăția lor.

Are omul nevoie de sprijinul Meu, dar nu numai la necaz să Mă caute să fiu pentru el și cu el, ci mereu să fiu cu el, să pot cu el să fiu, să ne dăm de la unul la altul tot ce este sfânt, că dacă omul nu vorbește cu Mine zadarnic vorbesc Eu cu el, și iată, omule, grăiești prea mult și prea multe și tot timpul, o, și prea puțin grăiești cu Dumnezeu sau chiar deloc, și ai nevoie de Dumnezeu, ai nevoie de sprijin din cer, și sunt pe pământ popoare întregi fără Dumnezeul Cel adevărat peste ele și-și fac ele dumnezei după placul lor, căci omul nu poate sta fără bucurii, fără speranțe, fără dor de izbăvire din necazuri.

Își ia omul mintea de la Dumnezeu și face el ce voiește cu ea. O, bietule omule, nu mai sta atâta de străin de Dumnezeu cu mintea ta, nu mai sta așa zi după zi, și scoală-te și vezi ce este cu tine și unde mergi cu viața ta. Strigă-Mă ca să te aud și să Mă descopăr cu multa Mea lucrare pentru tine, pentru răscumpărarea ta de la vrăjmașul care te-a scos din rai ca să te despartă de Dumnezeu, Făcătorul cerului și al pământului și al omului. Îți aranjezi planurile tale, gândurile și dorințele tale, dar legătura cea dulce cu Mine nu ți-o lucrezi, nu-ți dă în gând să faci această minune sfântă pentru viața ta. Poate zici că ai pe Dumnezeu, că poți așa cu El, că poate așa cu tine. O, nu poți fi pentru Dumnezeu prin atâtea câte tu ai de făcut și faci după mintea ta, după gustul tău. O, ai atâtea câte nu-ți trebuiesc, câte dai să le faci și să le ai, dar nu-ți trebuiesc, iar tu nu mai stai pe loc să știi asta. Te învăț nașterea din nou, de sus, și vin cu ea la tine. Asta fac când îți vorbesc acestea în zi de praznic de naștere a Domnului tău. Eu nu Mi-am strâns nimic pe pământ pentru Mine, iar tu iată ce faci! Și asta faci pentru că nu-L iubești pe Dumnezeu, Care ți-a dat viață să ai dacă te-ai născut trup pe pământ.

O, adu-ți, omule, aminte de Domnul! Ești tare sărac de cele din cer. Îi bucuram pe mulți întristați și îi îndemnam la bucurii și le ziceam: *«Bucurați-vă pururea!»*.

O, e greu fără bucurii. Bucuria este hrana sufletului. Cât trăiești pe pământ caută să împarți bucurii celor din jur. Refuzul de a nu te face bucurie pentru cei din jur este o neființă a ta. Când nu simți dorul de a face bucurii ești rece la suflet. O, caută să-ți fie dor de bucurii, omule creștin! Caută să simți nevoia de bucurii, de a dărui bucurii, și atunci se cheamă că iubești, că trăiești și că împarți viață și spreranță de viață.

Împărțiți între voi bucurii, fiilor, și aveți grijă să vă trăiți viața, căci viața netrăită este cea fără de rodul cel veșnic al fericirii celei de viață recunoscătoare, fiilor. O, nu vă pierdeți viața, nu o dormiți, nu stați pe loc cu taina ei cea lucrătoare, și trăiți-o, fiilor, că este de la Dumnezeu, și Dumnezeu este viața. Feriți-vă să vă despărțiți de Dumnezeu, temeți-vă de aceasta, de tot ce vă desparte de Domnul și de ascultarea de El! Sunt copii la școală care nu vor să învețe cu nici un chip și trec aceștia zadarnic prin școală. Sfinții își alegeau nevoințe, că ei cunoșteau bine că trupul te trage spre nelucrare și păcat, spre irosirea mântuirii, știau că dacă nu ești plin de Dumnezeu ești plin de altceva, plin de cele străine de Dumnezeu.

Acum două mii de ani le vorbeam ucenicilor despre Tatăl și se nedumereau, iar când am plecat le-am spus întreg numele lui Dumnezeu și i-am trimis peste pământ în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, Unul Dumnezeu întru Treimea Sa, și iată, acum, în acest mare nume aveți grijă să vă trăiți viața, fiilor, dar învățați bine lucrarea nașterii de sus ca să știți apoi viața cea cu Dumnezeu.

Fiilor, fiilor, dați-vă de pomană bucurii ca să se strângă în cer și să vă întâmpine această bogăție. Când îți dă pe Dumnezeu sau de la Dumnezeu cineva care împarte această bogăție veșnică, tu să spui bogdaproste și să-I mulțumești lui Dumnezeu pentru această strânsură, și să înveți apoi să dăruiești și tu ca să ai și tu lucrarea care ți se va plăti ca unui lucrător harnic și nestând fără de lucru sfânt.

O, iată, zi de praznic de naștere! Eu, Pruncul Cel coborât în ieslea cea primitoare ca să Mă nasc în ea, Eu, Domnul Cel minunat, Mă desăvârșesc în cuvânt peste pământ ca să Mă ia cei ce Mă aleg să le fiu Păstor și să țină aproape de staulul Meu cel de azi, de cuvântul cu

care Mă așez în cartea Mea pentru ca să-i păstoresc pe cei pe care Tatăl Mi-i dăruiește ca să-i trag pe toți apoi spre Tatăl Meu, căci am spus: *«Îi voi trage pe toți la Tatăl»*, pe toți cei care voiesc, și pe cei de care Eu Mă îndur, precum este scris.

E praznic de naștere, și binecuvintez acum popoarele toate spre descoperirea lui Dumnezeu Tatăl, Fiul și Sfântul Duh, și trimit peste pământ îngerii Mei să semene sămânța credinței în inimile cele pregătite să încolțească ea și să facă rod.

Pace vouă, popoarelor și neamuri de pe pământ! Îngerii împărțiți de Dumnezeu peste popoare și hotare vor sufla cu trâmbițele lor ca să stârnească la trezire, la credința cea sfântă pentru vestirea împărăției cerurilor pe pământ, căci satana și oamenii antichristului dau s-o facă lată și tot mai lată și uită că Dumnezeu este Biruitorul, El și credința în Dumnezeu peste popoare, și toți vor fi plini de cunoștința mântuirii și vor cunoaște pe Dumnezeu, precum este scris.

Acum, pace ție, scumpă țara Mea, România Mea! Avem praznic de naștere Eu și tu, căci odată ne-a născut Tatăl, Eu pentru tine, și tu pentru Mine, căci poporul la care am venit nu M-a primit nici să Mă nasc, nici să-i fiu Păstor, dar am venit în chip smerit, și tainic am lucrat, până ce acest popor M-a dat cu tâlharii la aceeași moarte, o, și Mi-e tare milă de acest popor și-i doresc umilință și căință ca să-l pot ierta și să-l păstoresc și pe el spre voia Mea, spre credință în venirea Mea cea de acum două mii de ani și în cuvântul Meu cel de azi, cu care chem popoarele la masa dragostei de Dumnezeu Tatăl, Fiul și Sfântul Duh, iar Eu să le dau dragostea Mea când se face ea cuvânt de slavă, masă cerească pe pământ.

Și pace ție acum, în zi de praznic de naștere, popor al cuvântului Meu! Tu, cel mai dintâi, să fii voia Mea pe pământ și să te pot Eu păstori mereu, fiule, și să crești mereu și să împarți bucuria cu care Eu vin la tine s-o împart cu tine, și de la unul la altul să avem bucurii.

Stăm la masă de praznic de naștere. Mama Mea Fecioara este cu voi lângă Fiul său. Voi sunteți staulul în care Îmi așez cuvântul de naștere din nou a lumii. Pace vouă! Cereți sprijinul Meu mereu ca să puteți sta înaintea Mea și să pot Eu, să poată Dumnezeu peste pământ, fiilor.

Las peste voi duhul mângâierii ca să vă alin, căci sunt duios după voi, și toți cei din cer sunt ca și Mine pentru voi, duioși, fiilor, iar în ziua aceasta, hai, ziditi bucuria cea pentru ziua nașterii Mele și cântați colinde după datină, și pace peste voi și pace peste România Mea, țara Mea cea de azi, a Mea și a voastră, și a celor ce o vor iubi și o vor slăvi pe ea pentru slava Mea cea mare cu voi în mijlocul ei, o, fiilor! Amin, amin, amin.

25-12-2021/07-01-2022